Dosarul nr. 5r-1635/2025
Nr. PIGD 4-25132212-09-5r-15092025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

27 februarie 2026 **mun. Bălți**

Judecătoria Bălți (sediul central)
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecător Igor Mozgovoi
Grefier Constanța Rusu
Cu participarea:
Agentului constatator Racinscaia Irina
Contestatarului Burduja Stanislav
Interpretului Tatiana Fîrfa

examinând în ședință judiciară publică contestația depusă de Burduja Stanislav împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria ***** din 14.05.2025 și decizia din aceeași dată a agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, Racinscaia Irina, întocmite în privința lui Burduja Stanislav în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Termenul de examinare a cauzei: 15.09.2025 - 27.02.2026.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţă, instanţa de judecată

C O N S T A T Ă:

1. La 14.05.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți Racinscaia Irina, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria ***** în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că, Burduja Stanislav în perioada de timp 16.09.2024-25.09.2024, aflîndu-se în mun. Bălți, urmare a implimentării de către organizația criminală „Șor” a unui mecanism de corupere electorală, prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul băncii comerciale din Federația Rusă „Promsvyazbank” a primit pentru sine transferuri în ruble rusești, în vederea determinării persoanei sus nominalizate pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral precum și pentru alegerea opțiunii „Nu” în cadrul referendumul constituțional din toamna anului 2024.

2. Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, adoptată la aceeași dată Burduja Stanislav a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea amenzii în mărime de 750 unități convenționale, în sumă de 37500 lei.

3. La 10.09.2025 Burduja Stanislav a depus contestație împotriva procesului-verbal și deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți.

4. În motivarea contestației s-a menționat că, nu este de acord cu procesul -verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, menționînd faptul că procesul contravențional a fost examinat în lipsa oricărei probe ce ar demonstra vinovăția, consideră că procesul - verbal urmează a fi anulat, deoarece este lovit de nulitate.

În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supus unui tratament umilitor și degradant, fapt care i-a afectat întreaga familie.

La caz în desăvîrșire lipsește careva material probator care să indice la săvîrșirea contravenției incriminate de către contestatar, în procesul-verbal lipsind elementul de bază cum ar fi timpul și locul săvîrșirii faptei.

Unica pretinsă probă a poliției ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător.

5. Contestatarul în ședința de judecată fiind prezent a negat învinuirile aduse, specificînd că nu a primit careva mesaje în telefon.

6. În ședința de judecată reprezentantul agentului constatator IP Bălți a susținuit procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, solicitînd respingerea contestației ca fiind neîntemeiată.

I

S

7. În cadrul ședinței de judecată a fost cercetat în original procesul-verbal cu privire la contravenție seria ***** și decizia de sancționare din 14.05.2025, întocmite în privința lui Burduja Stanislav în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

8. *Examinînd contestaţia înaintată în raport cu materialele cauzei, instanţa de judecată a ajuns la următoarele concluzii.*

9. În sensul art. 395 alin. (1) pct. 2) și (1^1) Cod contravenţional, instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului.

Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională se examinează de către instanţa de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanţa de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (1^1).

10. Conform materialelor dosarului la 14.05.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria ***** în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că,

Burduja Stanislav în perioada de timp 16.09.2024-25.09.2024, aflîndu-se în mun. Bălți, urmare a implimentării de către organizația criminală „Șor” a unui mecanism de corupere electorală, prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul băncii comerciale din Federația Rusă „Promsvyazbank” a primit pentru sine transferuri în ruble rusești, în vederea determinării persoanei sus nominalizate pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral precum și pentru alegerea opțiunii „Nu” în cadrul referendumul constituțional din toamna anului 2024.

Prin decizia agentului constatator adoptată la aceeași dată, Burduja Stanislav a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea amenzii în mărime de 750 unități convenționale, în sumă de 37500 lei.

Contestatorul, ne fiind de acord cu procesul-verbal și decizia sus indicate, le-a contestat.

11. Potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale.* ***Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia*** *sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447^1 alin.(8).*

La 10.09.2025 Burduja Stanislav a depus contestaţie împotriva procesului-verbal și deciziei suscitate, întocmite în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

În acest sens, studiind procesul-verbal și decizia contestate instanța reține că, acestea au fost întocmite la 14.05.2025 în absența persoanei, petiționarul invocînd că a cunoscut despre decizia de sancționare la executorul judecătoresc.

Astfel, instanţa de judecată consideră că contestaţia este depusă în termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, or agentul constatator la materialele cauzei nu a prezentat probe care să ateste data recepționării deciziei de sancționare de către contestatar.

12. *În conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.*

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică

făptuitorul.

Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

13.1. La caz, în sarcina lui Burduja Stanislav de către agentul constatator a fost consemnat că numitul, în perioada de timp 16.09.2024-25.09.2024, aflîndu-se în mun. Bălți, urmare a implimentării de către organizația criminală „Șor” a unui mecanism de corupere electorală, prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul băncii comerciale din Federația Rusă „Promsvyazbank” a primit pentru sine transferuri în ruble rusești, în vederea determinării persoanei sus nominalizate pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral precum și pentru alegerea opțiunii „Nu” în cadrul referendumul constituțional din toamna anului 2024.

În conformitate cu prevederile art. 10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

Conform art. 21 din Constituţie, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.

Potrivit art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa.

La fel, instanța de judecată reține că, conform art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa.

Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Conform art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Constatarea faptei contravenţionale, potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare

a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În acest sens instanţa reaminteşte că, în conformitate cu alin. (1) şi (2) art. 425 din Codul contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Astfel, analizînd întregul material probatoriu acumulat şi prezentat în justificarea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție și raportîndu-le la cele constatate supra instanţa atestă că contravenientul nu se face vinovat de comiterea contravenției ce i se impută.

Instanţa de judecată atestă că, agentul constatator drept probă în vederea susținerii procesului-verbal cu privire la contravenție a anexat la material:

-copia ordonanței procurorului din 22.10.2024 prin care s-au dispus efectuarea măsurii speciale de investigație colectarea de informație de la furnizorii de servicii de comunicații electronice privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” ce aparține BC „Promsveazibank” din Federația Rusă și copia ordonanței procurorului din 19.11.2024 prin care s-au dispus efectuarea măsurii speciale de investigație identificarea abonatului sau utilizatorului unei rețele de comunicații electronice;

-copia încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 22.10.2024, prin care a fost admis demersul procurorului și a fost autorizată măsura specială de investigație: colectarea de informație de la furnizorii de servicii de comunicații electronice privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” ce aparține BC „Promsveazibank” din Federația Rusă pentru perioada de timp 01.01.2024-22.10.2024;

-copia proceselor-verbale privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 06.11.2024 și din 09.12.2024;

-copia ordonanței privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigați din 08.11.2024 și 11.12.2024 prin care s-a dispus constatarea respectării condițiilor și temeiurile legale prevăzute de Codul de procedură penală la efectuarea măsurilor speciale de investigație și apreciate ca fiind pertinente rezultatele acestora;

*-copia încheierilor și mandatelor Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 01.04.2025 prin care a fost admis demerul procurorului și a fost autorizată folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigație, din cauza penală ***** în cauza contravențională RAP01 433516;*

-copia raportului de analiză informațional criminală efectuat în temeiul cauzei

*penale nr. *****, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181[3] și art. 243 alin. (3) lit. a), b) Cod penal;*

-raportul șefului SSP a IP Bălți comisar principal Vadim Budarețchi din 09.04.2025 prin care a fost informat șeful IP Bălți Ion Volontir despre parvenirea în cadrul Secretariatului de poliție Bălți a solicitării INSP prin care se comunică despre inițierea în baza art. 374 alin. (2[1]) Cod contravențional a procesului contravențional nr. RAP 01433516 cu privire la acțiunile unor persoane implicate în faptele sancționate de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, în acest sens solicitînd în baza art. 393 alin. (2) Cod contravențional înregistrarea raportului în Registrul de evidență a altor infomații referitoare la infracțiuni al IP Bălți;

-extras din fișierele prezentate la raportul de analiză informațional criminală cu identificarea numărului cartelei SIM;

- procesul-verbal privind examinarea comunicațiilor electronice din 14.05.2025;

*-procesul-verbal cu privire la contravenție seria ***** din 14.05.2025.*

14. Instanța constată că întregul edificiu probator pe care organul constatator își întemeiază susținerile derivă exclusiv din rezultatele măsurilor speciale de investigație, materializate într-un raport ce consemnează recepționarea, de către contestatar, prin intermediul terminalului mobil care i-a fost atribuit, a unui număr de notificări generate de aplicația „PSB” a Băncii Comerciale „Promsveazibank” din Federația Rusă, fiecare notificare fiind indicată prin data și ora recepționării.

Cu toate acestea, lectura atentă a materialelor aflate la dosar conduce instanța la constatarea că notificările invocate nu sunt susținute de nici un element obiectiv care să permită depășirea nivelului unei simple aparențe tehnice.

Lipsesc datele care ar putea revela conținutul lor efectiv, natura operațiunilor la care s-ar raporta, existența ori întinderea unor eventuale valori patrimoniale și, mai ales, orice legătură factuală certă între aceste semnale informatice și realizarea unei tranzacții financiare concrete în favoarea contestatarului.

În dreptul contravențional, sarcina probei nu este o tehnică de procedură, ci forma prin care dreptul își limitează propria forță.

Statul poate sancționa numai acolo unde a reușit să transforme suspiciunea în certitudine, presupunerea în fapt, iar posibilul în realitate dovedită.

De aceea, obligația de a proba nu revine celui acuzat, ci celui care acuză: pentru că numai fapta demonstrată poate justifica atingerea adusă libertății.

Simpla prezență a unor notificări generate de o aplicație bancară, desprinse de orice clarificare privind conținutul lor substanțial și natura operațiunilor la care s-ar putea raporta, nu este de natură să suplinească dovada directă a unei operațiuni financiare reale și consumate de primire a mijloacelor bănești.

În absența verificării efective a dispozitivului mobil, a examinării istoricului tranzacțiilor și a coroborării cu surse probatorii independente și concludente — precum extrase bancare, constatări tehnice de specialitate sau corespondență electronică relevantă — pretinsul act de „primire” rămâne suspendat în sfera aparenței, fără a dobândi consistență juridică demonstrată.

În dreptul sancționator, limitele incriminării sunt trasate de fapt, nu de presupunere.

Existența unui semn nu poate fi ridicată la rangul unui eveniment juridic, iar o deducție, oricât de seducătoare ar fi, nu poate suplini lipsa realității dovedite.

A sancționa în absența unui suport factual verificabil ar însemna a pedepsi nu fapta, ci ipoteza.

Prezumția, oricât de sugestivă ar fi, își află locul firesc în faza cercetării, nu în temelia sancțiunii.

Atunci când datele de conținut care ar putea revela natura ilicită a operațiunii lipsesc, sancționarea ar însemna o substituire a certitudinii cu presupunerea, inadmisibilă în dreptul sancționator.

În prezenta speță, materialul probator administrat este apt să sugereze, cel mult, existența unei posibilități tehnice ca subiectul să fi fost inclus în mecanismul de corupere electorală invocat, însă nu este suficient pentru a demonstra, cu certitudine, primirea efectivă a unor mijloace bănești în scopul prevăzut de norma sancționatorie.

Or, distincția dintre acceptarea potențială și primirea efectivă constituie o diferență de esență juridică, care nu poate fi surmontată prin inferențe logice în lipsa unui suport probator concret și verificabil.

În consecință instanța observă că, în economia unei judecăți temeinice, nu fiecare fapt sugerat ajunge, prin sine, să fie și fapt dovedit.

Uneori, materialul probator descrie un cadru al posibilului, conturează o proximitate a faptei, fără a o aduce însă pe deplin în planul certitudinii.

Acest interval, subtil dar esențial, nu este un neajuns al investigației, ci o etapă a ei.

Judecata nu este chemată să umple această distanță, ci să o recunoască, ea nu grăbește concluzia acolo unde proba încă se caută pe sine.

În acest sens, a distinge între ceea ce se arată ca fiind posibil și ceea ce se impune ca fiind real nu este un exercițiu de severitate, ci unul de fidelitate față de însăși natura actului judiciar.

Există o măsură a lucrurilor pe care dreptul o respectă fără a o proclama.

Atunci când această măsură este păstrată, hotărârea nu contrazice efortul organelor de constatare, ci îi indică, cu discreție, locul unde proba își poate găsi desăvârșirea.

14.1.*Potrivit art. 375 alin. (1) Cod contravenţional, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.*

În şedinţa de judecată agentul constatator reprezentînd partea acuzării întrun proces echitabil în sensul art. 6 CEDO și în raport cu poziția de apărare într-un caz concret, nu a prezentat instanţei careva probe care ar demonstra că contravenientul a comis contravenţia de care se acuză.

Totodată, potrivit practicii CEDO, în cauza (Ozturk vs. Germania) și cauza (Anghel vs. României) Curtea a statuat că, mențiunile agentului constatator înserate în procesul-verbal cu privire la contravenție nu constituie prin sine o probă, ci dimpotrivă, acestuia îi revine sarcina de a dovedi temeinicia și legalitatea procesului-verbal.

Astfel, în măsura în care procesul-verbal de constatare a contravenţiei nu este susţinut de dovezile în baza cărora s-a întocmit, iar contravenientul respinge învinuirile

aduse, nu se mai poate susţine temeinicia procesului-verbal fără a se încălca prezumţia de nevinovăţie instituită de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Or, potrivit practicii CEDO în cauze referitoare la contravenţii sunt aplicabile prevederile art. 6 din CEDO, cu toate garanţiile conferite de acesta, contravenientul beneficiind de prezumţia de nevinovăţie (cauza Anghel c. României), sarcina probei revenind organului constatator, cu respectarea în acest mod a principiului egalităţii armelor.

Conform practicii CEDO (cauza Ziliberberg contra Moldovei), la examinarea cauzei administrative urmează să fie respectate toate exigenţele ce derivă din prevederile art. 6 al Convenţiei CEDO, în special dreptul la apărare, dreptul de a prezenta probe, dreptul la o hotărîre motivată din partea organului care s-a expus asupra cazului etc.

Cu respectarea principiilor prezumţiei de nevinovăţie şi a egalităţii armelor impuse de exigenţele art. 6 din CEDO, precum şi a principiilor contradictorialităţii şi al dreptului la apărare, s-a dat posibilitate ambelor părţi de a propune probe instanţei.

De asemenea, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire administrativă ori penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii, nu este în drept de a considera că vreo probă are o valoare probantă dinainte stabilită.

În acest sens instanța constată că, agentului constatator i-a fost acordată posibilitatea de a prezenta probele care au stat la baza întocmirii procesului-verbal, însă acesta nu a făcut dovada contrarie celor enunțate.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999).

15. Raportat la standardul probator impus de art. 425 Cod contravențional, instanța constată că materialul prezentat de organul de constatare nu atinge nivelul de consistență necesar pentru a susține, în mod convingător, faptele reținute în procesul-verbal și pentru a înlătura explicațiile oferite de contravenient, potrivit cărora nu ar fi săvârșit vreo încălcare.

În lipsa unor probe care să închidă cercul demonstrației, judecata se oprește, în mod firesc, la pragul dubiului rezonabil, nu ca expresie a unei rezerve subiective, ci ca efect obiectiv al unei demonstrații nefinalizate.

În același registru al rațiunii juridice, instanța reamintește că, în structura dogmatică a răspunderii contravenționale, noțiunea de „primire” a mijloacelor bănești desemnează un fapt material consumat, verificabil și exteriorizat, care nu poate fi dedus din simpla existență a unei posibilități tehnice și nici din manifestări informatice lipsite de conținut probator. A confunda potențialul cu realizatul ar însemna a muta centrul răspunderii din planul faptului dovedit în cel al ipotezei, ceea ce dreptul sancționator, prin însăși rațiunea sa, nu poate valida.

În sens juridic, „a primi” nu este o presupunere și nici o promisiune a faptului, ci momentul în care realitatea se împlinește și devine recognoscibilă pentru drept.

Valoarea patrimonială trebuie să fi părăsit efectiv sfera de dispoziție a celui care o transmite, să fi intrat, fără echivoc, în patrimoniul celui căruia i se impută conduita și să fi devenit supusă unei puteri reale de a dispune de ea potrivit propriei voințe, numai atunci dreptul poate spune, fără ezitare, că primirea a avut loc.

Aceste cerințe nu sunt expresia unui formalism rece, ci modul prin care dreptul se asigură că nu confundă aparența cu existența, ele alcătuiesc miezul noțiunii și îi dau greutate.

A lipsi „primirea" de oricare dintre ele înseamnă a păstra cuvântul, dar a pierde faptul; iar acolo unde faptul nu s-a constituit, răspunderea nu poate fi chemată fără a se sprijini pe o ficțiune.

Dreptul nu sancționează ceea ce ar fi putut să se întâmple și nici ceea ce pare plauzibil, el intervine doar acolo unde realitatea s-a așezat deplin și poate fi arătată.

15.1. Într-o altă ordine de idei, pentru a se reține existența unei „primiri" în accepțiunea art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, simpla mențiune a unor notificări de la banca „PSB" nu satisface standardul probator impus de principiile procesului echitabil.

Notificarea este, în esență, o secvență informatică generată automat, fără forță probatorie autonomă, incapabilă să ateste existența unui transfer bănesc real.

Ea poate semnifica o tentativă, o eroare de sistem, o simulare sau chiar o comunicare nelegată de vreo operațiune patrimonială.

Este esențial de specificat la acest caz concret în sens comparativ că din perspectiva metodologică, diferența dintre „acceptare" și „primire" nu este una formală, ci structurală: „acceptarea" desemnează atitudinea mentală ori juridică de a consimți, în timp ce „primirea" desemnează evenimentul materializat, cu efect patrimonial direct și verificabil. A confunda cele două ar însemna să reducem răspunderea juridică la o culpabilizare pe baza predispoziției psihologice, ceea ce ar viola principiul fundamental al personalității răspunderii juridice și interdicția prezumției absolute de vinovăție.

În speță, agentul constatator nu a administrat niciun mijloc de probă care să consacre existența unui flux financiar efectiv: lipsesc extrasele bancare, lipsesc confirmările de tranzacții, lipsește identificarea sumelor, a monedei, a expeditorului și, mai ales, a momentului disponibilizării fondurilor în favoarea justițiabilului.

Astfel, instanța nu poate reține că elementul material „a primit" este dovedit.

În cel mai bun scenariu probator, situația descrisă reflectă doar o stare de receptivitate tehnică (posibilitatea de a primi) sau o acceptare abstractă, ambele fiind irelevante juridic în lipsa materializării patrimoniale.

În absența acestei materializări, latura obiectivă a faptei rămâne incompletă, ceea ce atrage imposibilitatea reținerii răspunderii pentru fapta imputată.

Astfel, instanţa de judecată a ajuns la concluzia privind lipsa faptului contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional în acţiunile făptuitorului, din motivul neprezentării instanţei a probelor pertinente, incontestabile, necesare, utile şi concludente care în coroborarea lor ar fi confirmat în mod cert existenţa faptului contravenţiei incriminate.

Conform art. 461 Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei.

16. Prin urmare, așezând într-o sinteză coerentă circumstanțele cauzei și citindu-le în lumina textelor legale incidente, instanța ajunge la constatarea că fapta descrisă de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional nu a dobândit, în speța de față, existență juridică. Ceea ce a fost imputat nu s-a ridicat din sfera presupunerii la rangul faptului dovedit, iar temeinicia acuzației formulate în sarcina lui **Burduja Stanislav** nu s-a confirmat în cursul judecății.

Dreptul nu poate sancționa ceea ce nu s-a constituit ca realitate probată, iar judecata nu poate prelungi un proces acolo unde lipsa faptei a devenit limpede.

În această ordine a lucrurilor, procesul contravențional își află firească sa hotărîre prin încetare.

Prevederile art. 441 alin. (2) Cod contravențional, au ca efect repunerea în drepturi a contravenientului, a cărei vinovăție în fapta incriminată nu poate fi constatată, odată ce pe întreg parcursul procesului acesta beneficiază de prezumția nevinovăției, care nu a fost răsturnată în privința sa.

17. În baza art. art. 441 alin. (1) lit. a), 457-458, 460, 461 Cod contravențional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Contestația depusă de **Burduja Stanislav**, se repune în termen și se admite.

Se anulează decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, Racinscaia Irina din 14.05.2025 întocmită în privința lui **Burduja Stanislav**, în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravenţional din lipsa faptului contravenţiei.

Hotărîrea este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul: /semnătura/ Igor Mozgovoi